

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslaget er til dels en genfremsættelse af lovforslag nr. L 41, folketingsåret 1996-97, jf. Folketingets forhandlinger side 1814, 7571 og 7665, tillæg A side 1269-1270 og tillæg B side 987. På grund af bistandslovens ophævelse den 1. juli 1998 fremsættes lovforslaget som et forslag til ændring af lov nr. 454 af 10. juni 1997 om social service, som træder i kraft den 1. juli 1998.

Efter en ændring af bistandsloven den 1. juli 1997 er det ikke længere kommunerne, men amtet, der yder støtte til høreapparater. Lov om social service, der erstatter bistandsloven den 1. juli 1998, viderefører denne ordning.

Afgørelsen om tildeling af høreapparater træffes af sygehusenes audiologiske afdelinger. Ventetiden på disse offentlige hørecentraler er stadig alt for lang. Ifølge en undersøgelse fra januar 1998 foretaget af Ældre Sagen er ventetiden til den første undersøgelse hos de fleste af de offentlige centraler mellem 10 og 18 måneder.

Konkurrencestyrelsen gennemførte i januar 1998 en analyse af høreapparatområdet. Analysen viser, at de ufleksible regler på området medfører, at der ikke er tilstrækkelig konkurrence, og at den gennemsnitlige ventetid i et almindeligt behandlingsforløb på de audiologiske afdelinger er steget med godt 2 måneder i perioden fra 1990 til 1996.

Hensigten med ændringen af reglerne pr. 1. juli 1997 var at nedbringe ventetiden på at få et høreapparat ved at åbne mulighed for, at også private høreklinikker kunne tilpasse og udlevere høreapparater. For at få tilskud til et høreapparat, der udleveres fra en privat høreklinik, kræves det, at amtet har indgået overenskomst med klinikken. Man kan altså ikke få tilskud til høreapparatet, hvis man vælger behandling på en

privat høreklinik, som ikke har indgået overenskomst med amtet.

Den afkortning af ventetiden, der er sket siden den 1. juli 1997, er på ingen måde tilfredsstillende. Det skyldes, at amterne ikke har vist vilje til at inddrage de private høreklinikker. Flere steder kan øre-, næse-, halslægenes organisation og amterne ikke blive enige om, hvordan lægerne kan inddrages i arbejdet med at undersøge og udlevere høreapparater, hvorfor det stort set stadig er umuligt for de privatpraktiserende læger at undersøge hørehæmmede og udlevere høreapparater med tilskud. Forslagsstillerne ønsker med lovforslaget at tvinge amterne til at give et kontanttilskud pr. høreapparat ved anskaffelse af et høreapparat på grundlag af privatpraktiserende audiologers undersøgelse og tilpasning, også selv om den pågældende klinik ikke har indgået overenskomst med amtet. Forslagsstillerne forudsætter, at kun audiologer med den fornødne ekspertise og apparatur til at kunne bedømme personers behov for et høreapparat vil kunne anvise høreapparater.

Det er i øvrigt forslagsstillerens opfattelse, at høreapparater er særligt personlige hjælpemidler, og at det derfor er i strid med reglerne, at der ikke allerede er frit forbrugsvalg som for andre personlige hjælpemidler.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Det foreslås, at amterne skal yde støtte til anskaffelse af et høreapparat på grundlag af en privatpraktiserende audiologs anvisning.

Nr. 2-3 er konsekvensrettelser.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 1998.